

Псалм 147

Химн на Божието величие

(По слав. 146.)

1. Хвалете Господа; защото е добро нещо да пеем хваления на нашия Бог, защото е приятно и хвалението е прилично.
2. Господ съгражда Йерусалим, събира Израелевите заточеници.
3. Изцелява съкрушените в сърце и превързва скърбите им.
4. Изброява броя на звездите, нарича ги всички по име.
5. Велик е нашият Господ и голяма е силата Му; разумът Му е безпределен.
6. Господ укрепява кротките, а нечестивите унижава до земята.
7. Пейте на Господа и Му благодарете, пейте хваления с арфа на нашия Бог,
8. Който покрива небето с облаци, приготвя дъжд за земята и прави да расте трева по планините;
9. Който дава храна на животните и на гарвановите пилета, които пиукат.
10. Не се наслаждава в силата на коня, нито има благоволение в краката на мъжете.
11. Господ има благоволение в онези, които се боят от Него, в онези, които уповават на Неговата милост.
12. (1) (По слав. 147.) Слави Господа, Йерусалиме; хвали твоя Бог, Сионе;
13. (2) защото Той укрепва лостовете на твоите порти, благославя синовете ти сред теб.
14. (3) Установява мир в твоите предели, насища те с най-изрядната пшеница.
15. (4) Изпраща заповедта Си по земята; словото Му тича много бързо;
16. (5) дава сняг като вълна, разпръсква сланата като пепел,
17. (6) хвърля леда Си като късове; пред мраза Му кой може да устои?
18. (7) Пак изпраща словото Си и ги разтопява; прави вятъра Си да духа и водите да текат.
19. (8) Възвестява словото Си на Яков, наредбите Си и законите Си - на Израел.
20. (9) Не е постъпил така с никой друг народ; и те не са познали присъдите Му. Алилуя!

Тема: Божиите добри намерения

1. Въведение.

Човешкият живот е едно вълнуващо приключение. Особено животът на Божиите деца е още по-прекрасно приключение, защото знаем, че сме се запътили към вечния си дом. Знаем, че в това приключение не сме сами. Бог е с нас. Неговите ангели също са с нас. Нашите братя и сестри от църквата също вървят редом до нас и всички заедно пътуване към най-прекрасното място, което никой земен автор на може да опише.

Един от любимите ми автори - Джон Пайпър - пише следното нещо:

„Животът е непредвидим и труден път - изкачване и слизане, изкачване и слизане. Целта на Библейските разкази е да ни помогнат да запълним костите си, не само умовете си, със знанието, че Бог е на наша страна през всички тези повратности. Често, когато мислим, че Бог е най-далеч от нас, или че Той се е обърнал срещу нас, истината е, че Той поставя основата за по-велико щастие в живота ни. Животът на богоугодния не е права линия към славата, а по-скоро прилича на мрачна и непозната пътека в планината. Има скалисти участъци и плъзгави завои и след това връщания, които те карат да отидеш назад преди да продължиш напред. Бог не само нарежда всички човешки дела и Неговото Провидение не само се намесва понякога, но във всичките Си дела, Неговите цели са за доброто и щастията на Неговите хора. Бог чертае за нашата радост, Той чертае курса и ръководи изпитанията ни с достигащи далеч цели - за нашето добро и за славата на Исус Христос. Това е сладкото и горчиво Провидение.“

Днешният псалом отразява една сходна идея. Той говори за безкрайният Божий суверенитет, Неговото всемогъщество, всеприсъствие, и активно действащото Провидение в живота на Неговите люде.

Този псалом е писан за възхвала на Бог, след завръщането на юдейският народ от Вавилонския плен. Някои изследователи дори смятат, че най-вероятно е бил писан около събитията с възстановяването на Йерусалим и неговата стена от Неемия.

Това е било време на възход за юдеите, след като Бог ги смирява и завръща отново в родните предели, период в който юдеите преподновяват завета с техният Бог и когато тяхната скръб се обръща на радост. Те осъзнават колко добри и благодатни за били Божиите намерения за тях.

2. Основна част.

Но нека обърнем внимание на някои от нещата за които юдеите благодарят и прославят Бог и как това би могло да се отнесе към нас, хората от 21 век.

Атрибутите на Бога.

В този псалом Бог е възпят за всички прекрасни качества които принадлежат на Него.

На първо място Бог е един суверен, независим и безпределен Бог. Той е Този, Който е. Нвсякъде, където в нашия текст пише „Господ“ в еврейския текст се

намира Името с което Бог се е открил пред Моисей - ЯХВЕ, което означава: „Хауиах Ашер Хауиах“ - „Аз Съм Оня, Който Съм“.

„И Бог рече на Моисея: Аз съм Оня, Който съм.“ (Изход 3:14)

Откривайки се по този начин, Бог изявява Себе Си като Себедостатъчният, Вечностьществуващ и Единствен Бог. Той е Който казва и става, желае и се изпълнява. Човешкият ум е прекалено ограничен да схване истинската същност на Бога. Той е Който е. Никой не може да Му държи сметка и никой не може да направи нещо без Бог да му позволи. Божият суверенитет е ясно разпознаваем в историята на света и особено в историята на юдейския народ.

На второ място Бог не просто е суверен, Той е и всемогъщ. Начина по който е описано Божието всемогъщо действие във вселената е показателно за това, колко силно съзнание са имали юдеите за Божието всемогъщество,

„Велик е нашият Господ, и голяма и силата Му; Разумът Му е безпределен.“ (147:5)

Ако помислим за вселената и колко сложна е тя, колко необятна и колко трудна за изследване, то много лесно можем да добием представа, колко по-велик е Бог от нас, който е сътворил всичко това с едно слово. „**Да бъде**“ - казва Бог - „**И стана**“ - виждаме записано в Словото Му. Някои от най-големите атеисти онемяват пред величието на творението, а колко повече ние, които познаваме Твореца, трябва да стоим в смирено благоговение пред Него Самият.

На трето място в 147 псалом се възпява Божията доброта. Това ярко проличава от грижата, която Бог има за народа Си. Той им дарява най-доброто. Той не пренебрегва и най-малките от тях, нито най-угнетените и онеправданите.

„Господ има благоволение в ония, които Му се боят, В ония, които уповават на Неговата милост.“ (147:11)

Бог е добър и Неговата воля е добра. Той търси най-доброто за Своите деца. Не е ли изумително откровение, че Бог е добър? Цялата Библия е пропита със свидетелства за Божията добота и най-вече в кулминационната изява на тази доброта - идването на Господ Исус Христос да ни спаси от нашите грехове.

На четвърто място в този псалом ни се разкрива и Божието всеприсъствие. От начина, по който виждаме Божието непрестанно действие от небесата до земята и в живота на човек, ние разбираме, че нищо не може да се укрие от Него. Той е навсякъде и действа активно, както в големите и велики дела, така и в съвсем обикновените ежедневни неща.

Но всички тези атрибути се проявяват и събират в Божието провиденциално дело по отношение на хората. Бог не само е един велик, величествен, добър и съвършен Бог, но Той управлява и поддържа Своето творение, венеца от което е човекът.

Бог ръководи народа Си със Своето Провидение към Своите намерения.

Както виждаме от текста, Бог ръководи Своят народ с Провидението Си. Може би е било трудно за юдеите да видят добротата на Бога от гледна точка на Вавилонския плен и всички трудности, които е трябвало да понесат там. Те са

били роби на чужд народ, в чужда страна, чужда култура. Били са подложени на тормоз от поробителите си, трябвало е от един процъфтяващ народ да се превърнат в народ живеещ на предела на оцеляването. Не един или два пъти в Словото е описано цялото вътрешно противоречие, което Божиите хора са имали. Ето какво пише пророк Йеремия след като Вавилон завладява Йерусалим.

„Как седи усамотен градът, който е бил многолюден! Стана като вдовица великата между народите столица! Оная, която беше княгиня между областите, стана поданица! Непрестанно плаче нощем, и сълзите ѝ са по бузите ѝ” (Плач Йеремиев 1:1.2а)

В онзи исторически момент много хора са си задавали въпроса, защо това се е случило? Не беше ли Йерусалим избран от всемогъщият Бог, не беше ли Йерусалим единственият град, в който се намираще Божия храм и центърът на поклонение на Единствения Бог? Беше ли ги изоставил Бог?

Ако те можеха да погледнат в бъдещето чрез погледа на всички пророци, които Бог прати до тях, те щяха да разберат, че Бог не само не ги е изоставил, но и че Той им е приготвил щастливо завръщане.

„Слави Господа, Ерусалиме; Хвали твоя Бог, Сионе; Защото Той закрепява лостовете на твоите порти, Благославя чадата ти всред тебе. Установява мир в твоите предели, Насища те с най изрядната пшеница.” (147:12-14)

Бог в цялото Си величие, всемогъщество, доброта и всеприсъствие участва активно в живота на Своите деца. Той не само им дарява Своето най-добро, но го дарява и изобилно. Бог не само чува копнежите в сърцата на децата Си и ги връща отново в тяхната земя, Той не само съгражда отново Йерусалим, но и установява мир и изобилие в замята им. И всичко това е било приготвено от много отдавна. И това е Неговото Провидение, което е неизменна част от живота на всеки човек и на всяка, дори и най-малка частица в творението.

Много пъти и ние като християни се сблъскваме със същите предизвикателства, с които и юдеите са се сблъскали. Колко пъти и ние като тях сме питали Бога: „Защо?”. Колко пъти сме мислили, че сълзите ни изчезват безвъзвратно, докато истината е, че за всяка една сълза, Бог вече ни е приготвил утеха и изобилие от радост.

„Тогави им рече: Идете, яжте тлъсто и пийте сладко и пратете дялове на тия, които нямат нищо приготвено, защото денят е свет Господу; и не скърбете, защото радостта в Господа, е вашата сила. ” (Неемия 8:10)

След всяка скръб идва радост, след всяко изпитание идва растеж. И именно Бог е Този, Който ни води в пътя на духовното израстване, колкото и труден да е той. Неговата невидима ръка осъществява Неговите добри намерения за нас.

Божиите намерения трябва да извикат хваление и дълбоко преклонение в сърцата ни.

И накрая нека видим какво тези истини трябва да извикат в нашите сърца.

Това е, с което този псалом започва и това е, с което той свършва.

„Хвалете Господа; защото е добро нещо да пеем хваления на нашия Бог, Защото е приятно, и хвалението е прилично... Алилуя!” (147:1,20в)

Ние трябва да имаме сърца изпълнени с хваление, с благодарност и с признание. Сърцата ни трябва да викат: „Слава!“ на Бога, независимо какви са обстоятелствата около нас. Дори и този псалом да е една радостна, щастлива и признателна песен за добрите Божии намерения, то това е една изстрадана истина, която е следствие от едно от най-тежките изпитания на Божия народ. Но нашето хваление трябва да бъде много повече от това да пеем песни на Бога. То трябва да включва целият ни живот - от най-малките до най-големите неща - ние трябва да водим един живот на хваление.

„И тъй, ядете ли, пиете ли, нещо ли вършите, всичко вършете за Божията слава.“ (1 Коринтяни 10:31).

Божии добри намерения трябва да ни доведат до това да познаем добрият Бог, Който подрежда живота ни. Познаването на добрият Бог, Който подрежда живота ни трябва да ни доведе до дълбоко поклонение и живот на непрестанно хваление на Бога. Защото Бог заслужава, понеже Той е Онзи, Който е!

И така, не забравяйте всяка сутрин да търсите Този прекрасен Бог в молитва и в Слвото Му. Живейте деня с ясното разбиране, че Бог е там и во наблюдава, и ви помага в трудностите. Говорете на хората за Този прекрасен и добър Бог, Който познавате.

3. Заключение.

И накрая искам да ви насърча да търсите Бог все повече и да не забравяте колко прекрасен Спасител и Господ е Той. Завършвам със следната изповед от Бил Брайт:

- Понеже Бог е Дух - ще търся близко общение с Него.
- Понеже Бог е всемогъщ - Той може да ми помага във всичко.
- Понеже Бог е всеприсъстващ - Той е винаги с мен.
- Понеже Бог знае всичко - аз ще отивам при Него с всичките си въпроси и притеснения.
- Понеже Бог е суверен - аз с радост ще се покорявам на Неговата воля.
- Понеже Бог е свят - аз ще се посветя на Него в чистота, поклонение и служение.
- Понеже Бог е абсолютната истина - аз ще вярвам на всичко, което Той казва ще и живеят съобразно това.
- Понеже Бог е праведен - аз ще живея според Неговите стандарти.
- Понеже Бог е справедлив - Той ще се отнася с мен справедливо.
- Понеже Бог е любов - Той е безусловно отдаден на моето добруване.
- Понеже Бог е милостив - Той ми прощава греховете, когато аз искрено ги изповядам.
- Понеже Бог е верен - аз ще Му се доверявам, че Той винаги ще спазва обещанията Си.
- Понеже Бог никога не се променя - моето бъдеще е сигурно и вечно.

И така, нека всички ние имаме сърца изпълнени с радост и благодарност, защото Бог ни обича и Неговите намерения за нас са винаги добри!

Нека Бог продължава да ни благославя! Амин!